's-Hertogenbosch
GEMEENTEBLAD
Officiële uitgave van gemeente 's-Hertogenbosch.
Nr. 183891
23 december
2016

Beleidsregels bestuurlijke boete Wet basisregistratie personen (BRP)

Het college van burgemeester en wethouders van 's-Hertogenbosch heeft op 21 december 2016 de Beleidsregels bestuurlijke boete Wet basisregistratie personen (BRP) vastgesteld. Deze beleidsregels treden in werking op 24 december 2016.

Het college van burgemeester en wethouders,
In zijn vergadering van 21 december 2016,
Gezien het voorstel met reg.nr. 6513737
Besluit
Vast te stellen de
Beleidsregels bestuurlijke boete Wet Basisregistratie personen (BRP)
De secretaris,
Mr.drs. I.A.M. Woestenberg
De burgemeester,
Mr.dr. A.G.J.M. Rombouts
Beleidsregels bestuurlijke boete Wet basisregistratie personen (BRP)

1. Inleiding

Wettelijke grondslag
De Wet Basisregistratie Personen (Wet BRP, artikel 4.17) geeft de gemeente de mogelijkheid om een bestuurlijke boete op te leggen aan personen, die niet voldoen aan hun verplichtingen tot aangifte of het overleggen van voor de inschrijving benodigde documenten
De Basisregistratie Personen is een basisregistratie. Overheidsinstanties zijn verplicht om de persoonsgegevens uit de BRP te halen. De gemeente is verantwoordelijk voor een kwalitatief juiste en actuele registratie van deze gegevens. Hierbij is de gemeente afhankelijk van de verstrekking van de juiste gegevens en wijzigingen daarvan door de inwoners van haar gemeente.
De wetgever legt de verplichting om deze gegevens door te geven bij de inwoners van de gemeente zelf.

2. Bestuurlijke boete

2.1 Doelstelling
Doelstelling van de bestuurlijke boete is dat het een prikkel is voor de burger om aan zijn verplichtingen te voldoen. Bij blijvende niet-nakoming zal de gemeente de bestuurlijke boete inzetten als handhavingsinstrument. Inzet van dit instrument is dan meer gericht op generale preventie, om te zorgen dat de persoon in kwestie en andere inwoners de volgende keer hun verplichtingen volgens de BRP wel nakomen.
2.2 Soorten overtredingen die beboet worden
In artikel 4.17 Wet BRP staat vermeld welke overtredingen van de Wet BRP beboet kunnen worden. Hieronder staat welke overtredingen dit zijn.
Tabel 1: Overtredingen en wetsartikelen

Overtreding	Wetsartikelen
Het niet doen van aangifte van inschrijving, verhuizing of vertrek	2.38, 2.39, 2.43
Niet geven van informatie, overleggen van geschriften, in persoon verschijnen	2.44, 2.45 lid 1, 2.46 en 2.47
Niet voldoen aan informatie of zorgplicht jegens ingeschrevene of gemeente als briefadresgever of hoofd van een instelling	artikelen 2.40 vijfde lid, 2.45 leden 2 tot en met 5 en 2.50
Niet voldoen aan identiteitsplicht	2.52
Het niet overleggen van een buitenlandse overlijdensakte	2.51
Het niet overleggen van akten en andere brondocumenten	2.44 en 2.46
Gelegenheidsgever	4.17 sub b
Onjuiste aangifte met overlegging van valse documenten	2.38, 2.39 en 2.43 juncto 2.45

2.3 De hoogte van de boete
De boete bedraagt volgens de wet maximaal 325 euro. De maximalisering geeft de mogelijkheid te variëren in hoogten van boetes. Uit oogpunt van rechtsgelijkheid en rechtszekerheid stelt de gemeente twee boetes vast, namelijk een standaardboete van 240 euro en een hogere boete van 325 euro.

2.3.1 Opleggen van de boete

Bij het daadwerkelijk opleggen van de boete houdt de gemeente rekening met de omstandigheden in het concrete geval, voor zover bekend. Hierbij wordt gelet op de ernst van de overtreding en de verwijtbaarheid van de overtreder. De ernst van de overtreding wordt in eerste instantie bepaald door de mate van ernst van de overtreding, die de gemeente in deze beleidsregels heeft vastgesteld. De verwijtbaarheid wordt beoordeeld aan de hand van het bepaalde in hoofdstuk 3.2 over dit onderwerp.
Daarnaast neemt de gemeente de individuele omstandigheden waaronder de overtreding is begaan in aanmerking, voor zover deze bekend zijn. Op grond daarvan vindt er een afweging plaats tussen zowel strafverminderende feiten en omstandigheden als strafverzwarende feiten en omstandigheden.
Het resultaat van de afweging zal leiden tot een boete die passend is bij de geconstateerde beboetbare gedraging. Op grond hiervan kan de boete in het concrete geval lager of hoger zijn dan in de beleidsregels is vastgelegd.

2.3.2 Bewijslast ten aanzien van de bijzondere omstandigheden
De stelplicht en bewijslast van strafverminderende factoren rust op de belanghebbende. Het college hoeft niet ambtshalve te onderzoeken of er van strafverminderende factoren sprake is.
Bij verzachtende omstandigheden ligt de nadruk op buiten de (directe) invloedssfeer van belanghebbende liggende gebeurtenissen. Voor de beoordeling of die omstandigheden tot matiging van de boete aanleiding kunnen geven, kan het van belang zijn of, dan wel in hoeverre, belanghebbende maatregelen heeft getroffen of had kunnen treffen om het verzuim of overtreding te voorkomen.
Tot de omstandigheden die aanleiding kunnen geven om de op te leggen of opgelegde boete te matigen behoren ook de financiële omstandigheden van de belanghebbende.
Een beroep op financiële omstandigheden kan slechts in bijzondere gevallen tot matiging dan wel vermindering van de boete leiden. Het college zal bij het hanteren van deze matigingsgrond kritisch zijn.
Er zal geen vermindering wegens financiële omstandigheden worden verleend, als belanghebbende deze aan zichzelf te wijten heeft.

2.3.3 Vastgestelde boetes voor verschillende overtredingen
Bij de vaststelling van de hoogte van de boete heeft de gemeente rekening gehouden met de soort overtreding, de ernst van de overtreding, de soort overtreder en het belang voor de BRP bij het nakomen van de verplichtingen. De hogere boete is vastgesteld voor gevallen die gezien één of meer van deze elementen als ernstiger wordt aangemerkt.
De standaardboete wordt opgelegd in overige gevallen.
Bij de oplegging in het concrete geval wordt voor zover bekend rekening gehouden met de individuele omstandigheden zoals hiervoor genoemd.
De hogere boete is vastgesteld voor de volgende gevallen:
a) als het aannemelijk is, dat de aangifteverplichting opgenomen in de artikelen 2.38, 2.39, 243 van de wet BRP, bewust niet is nagekomen;
b) als er geen brondocumenten in de zin van artikel 2.8 in samenhang met de artikelen 2.44, 2.46 van de wet worden overgelegd;
c) als de overtreder eerder een overtreding heeft begaan, waarvoor de boete opgelegd kan worden;
d) als de overtreder aan te merken is als gelegenheidsgever in de zin van artikel 4.17 lid 2 van de wet;
e) als de overtreder onjuiste aangifte heeft gedaan met valse documenten.

In de andere gevallen wordt de standaardboete opgelegd.
Tabel 2: Hoogte boete per overtreding

Overtreding	Wetsartikelen	Boete
Niet voldoen aan aangifteverplichting (bewust niet voldoen niet aannemelijk gemaakt)	2.38, 2.39, 2.43	240 euro
Niet geven van informatie, overleggen van geschriften, in persoon verschijnen	2.44, 2.45 lid 1, 2.46, 2.47 en 2.51	240 euro
Niet voldoen aan informatie of zorgplicht jegens ingeschrevene of gemeente	artikelen 2.40 vijfde lid, 2.45 leden 2 tot en met 5 en 2.50	240 euro
Niet voldoen aan identificatieplicht	2.52	240 euro
Bewust niet voldoen aan aangifteverplichting	2.38,2.39, 2.43	325 euro
Het niet overleggen van akten en andere brondocumenten	2.44 en 2.46	325 euro
Overtreder heeft eerder een overtreding begaan, waarvoor de boete opgelegd kan worden (recidive)	Alle artikelen	325 euro
Gelegenheidsgever	4.17 sub b	325 euro
Onjuiste aangifte met overlegging van valse documenten	2.38, 2.39 en 2.43	325 euro

2.4 Samenloop met strafbare feiten
Soms is een overtreding van de Wet BRP tevens een strafbaar feit, zoals bijvoorbeeld oplichting of valsheid in geschrifte. De sanctionering hiervan is aanmerkelijk hoger, onder meer gevangenisstraf. In

dat geval is er sprake van samenloop met de bestuurlijke boete. In een dergelijk geval moet op grond van artikel 5.44, Algemene wet bestuursrecht (Awb) aan het Openbaar Ministerie (OM) voorgelegd worden of de overtreding strafrechtelijk wordt afgedaan. Daarom overlegt de gemeente in deze gevallen met het OM of de zaak strafrechtelijk afgedaan wordt.

3 Wettelijk regime van de bestuurlijke boete

3.1 Inleiding

Bij het opleggen van de bestuurlijke boete is de gemeente gebonden aan de bepalingen die in de titel 5.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zijn vermeld. Een aantal van deze bepalingen heeft een nadere uitleg nodig. Voor zover dat het geval is, staat dat in dit hoofdstuk opgenomen.

3.2 Verwijtbaarheid

Een bestuurlijke boete kan alleen opgelegd worden wanneer het de persoon verweten kan worden dat hij de overtreding heeft begaan. Het gaat hierbij om objectieve en subjectieve verwijtbaarheid.

3.2.1 Objectieve verwijtbaarheid

Bij objectieve verwijtbaarheid gaat het om het handelen of nalaten van de burger: heeft hij feitelijk een wettelijke regel overtreden? Bepalend daarbij is of er op hem een verplichting rustte op grond van de Wet BRP. Als uit een geheel van feiten en omstandigheden blijkt dat op hem geen verplichting rustte, is er geen reden tot opleggen van de boete. Of er sprake is van objectief verwijtbaar gedrag blijkt uit het dossier op grond waarvan uiteindelijk een boete wordt opgelegd. Als kan worden vastgesteld dat de burger niet voldaan heeft aan zijn verplichting, wordt de verwijtbaarheid van de gedraging in beginsel aangenomen.

3.2.2 Subjectieve verwijtbaarheid

Bij subjectieve verwijtbaarheid gaat het om de persoon zelf: wist of kon hij redelijkerwijs weten, dat hij een verplichting had moeten nakomen? Afhankelijk van de feiten en omstandigheden waarin de burger zich ten tijde van de verplichting bevond, bepaalt de gemeente en eventueel de rechter of er sprake is van een overmachtsituatie, waardoor het de burger op subjectieve gronden niet verweten kan worden dat hij niet aan zijn verplichting voldoet. Een voorbeeld daarvan kan zijn een spoedopname in een ziekenhuis, waardoor iemand niet tijdig aan zijn verplichting kan voldoen. Hierbij is het wel van belang dat de overtreder zo snel mogelijk nadat hij ontslagen is uit het ziekenhuis alsnog aan zijn verplichting voldoet. Blijft hij nalatig in het voldoen aan deze verplichting, dan is hij immers nog steeds in overtreding, terwijl de subjectieve omstandigheden waardoor het nalaten niet verwijtbaar was, niet meer aanwezig zijn.

3.2.3 Geen ontbreken van verwijtbaarheid

Het ontbreken van verwijtbaarheid wordt in beginsel niet aangenomen, in de volgende situaties waarin de persoon in kwestie:

a) al eerder eenzelfde overtreding in de zin van artikel 4.17 Wet BRP heeft begaan;
b) zegt de inhoud van de correspondentie van de gemeente niet te begrijpen, daaronder mede begrepen vanwege gestelde onvoldoende beheersing van de Nederlandse taal;
c) stelt niet op de hoogte zijn van de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 4.17 van de wet;
d) stelt reeds in een eerder stadium aan zijn verplichting te hebben voldaan, maar dit is niet aantoonbaar;
e) stelt langere tijd niet in staat te zijn geweest zijn belangen te behartigen, doordat hij tijdelijk niet op het adres zegt te wonen. Dit geldt ook in geval van tijdelijk verblijf in het buitenland, tijdelijk verblijf in instelling voor de gezondheidszorg, instelling op het gebied van kinderbescherming of penitentiaire instelling;
f) stelt door slechte postbezorging of gebreken aan of ontbreken van een brievenbus geen post te hebben ontvangen;
g) aangemerkt wordt als gelegenheidsgever, die een verklaring heeft getekend dat de andere persoon woont op zijn adres, terwijl vastgesteld is dat deze er niet woont;
h) aangemerkt wordt als gelegenheidsgever in de zin van sub g van dit artikel en stelt dat de andere persoon niet langer op het adres woont, terwijl hij niet aantoont dat de andere persoon recentelijk verhuisd is naar een ander adres of vertrokken is naar het buitenland en daarvan nog niet binnen de wettelijke termijn als bedoeld in artikel 2.39 en 2.43 van de wet aangifte heeft gedaan.

3.3 Inherente afwijkingsbevoegdheid en bijzondere omstandigheden

Burgemeester en wethouders (B en W) hebben ingevolge artikel 3:4 lid 2 juncto 4:84 Awb de mogelijkheid om af te wijken van het opleggen van de boete. Dit gebeurt als er individuele omstandigheden zijn met een uitzonderlijk karakter die het naar oordeel van B en W noodzakelijk maken dat er geen boete wordt opgelegd. Het gaat hierbij onder meer om de volgende bijzondere omstandigheden:

- omstandigheden die bij het maken van het beleid niet voorzien zijn;
- als oplegging van de boete onevenredig is in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen, en;
- als de persoon op het moment dat hij aan de verplichting moest voldoen verkeerde in onvoorziene en ongewenste omstandigheden, die niet tot het normale levenspatroon behoren en die het feitelijk onmogelijk maakten om aan zijn verplichtingen te voldoen.

3.4 Ne bis in idem
Op grond van de Awb is het niet mogelijk om twee keer voor hetzelfde feit een boete te krijgen. Dit vloeit voort uit het beginsel van ne bis in idem. Het gaat hierbij om een sanctionering van hetzelfde feit. Als een persoon eerder beboet is in verband met eenzelfde verplichting, maar later weer niet voldoet aan een deze verplichting, dan is het niet hetzelfde feit.
3.5. Eenvoudige procedure
Bij het opleggen van de boete zal de eenvoudige procedure worden gevolgd zoals die in de Algemene wet bestuursrecht is neergelegd gelet op de omstandigheid dat het om een lichte boete gaat. Er zal in beginsel van de overtreding daarom geen boeterapport worden opgesteld, tenzij dit in het kader van het bepalen van de verwijtbaarheid en de hoogte van de op te leggen boete noodzakelijk is.
Omdat de bestuurlijke boete een financiële beschikking is in de zin van artikel 4:12 Awb, vloeit uit dat artikel voort dat in de eenvoudige procedure geen hoorplicht geldt.
Voor verdere uitleg en vragen over toepassing van de beleidsregels van de gemeente ’s-Hertogenbosch kunt u contact opnemen met de afdeling Publieke Dienstverlening, telefoon (073) 615 51 55 of mail: info@s-hertogenbosch.nl